

1003
D

SEP 30 1920

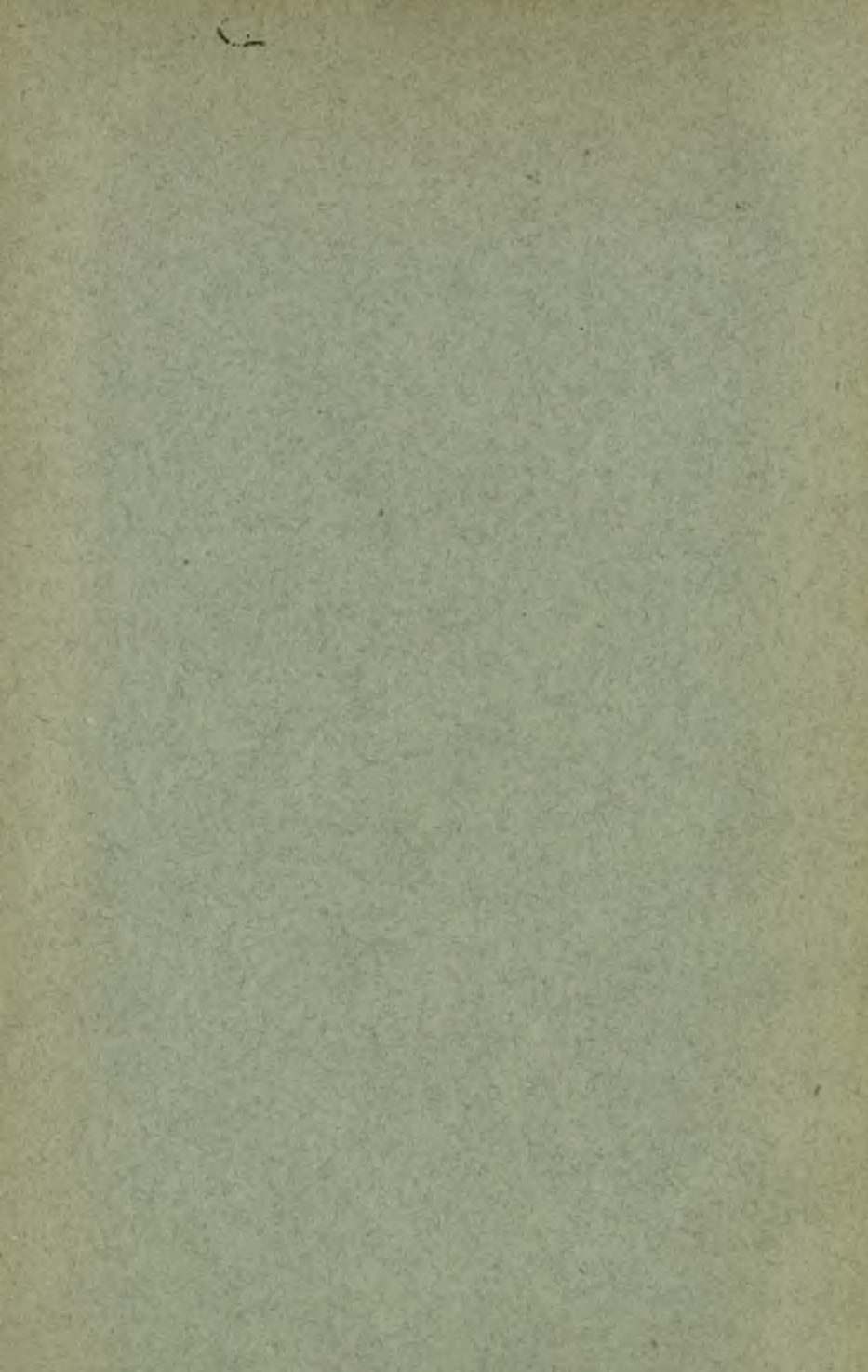
SEP 20 '36

tu

M

D-1003

~~J 416~~

D. 1103

ROZMÓWKI

POLSKO-LITEWSKIE

Z OBJAŚNIENIEM

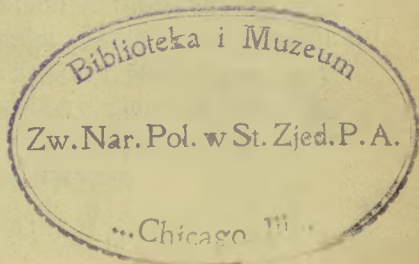
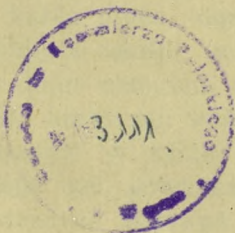
WYMOWY I ALFABETU LITEWSKIEGO.

LENKIŠKAI-LIETUVIŠKOS

PAŠNEKĖLĖS

SU PAAIŠKINIMU

IŠTARMĖS IR LIETUVIŠKOS ABĖCĖLĖS.

Ułożył i wydał
Sutaisė ir išleido **J. PESSIS**

Zw. Nar. Pol. w St. Zjed. P. A.

WARSZAWA

DRUKARNIA SPAUSTUVE „SATURN” MARSZAŁKOWSKA 91.
MARSALKOVSKA 91.

1905.

ДОЗВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ
С.-Петербургъ 17 Февраля 1905 г.

PRZEDMOWA.

Brak popularnego podręcznika do nauki języka litewskiego pozbawia ogół polski możności bliższego zapoznania się z mową narodu, który od wieków dzieli z polakami dolę i niedolę. Zadaniem niniejszej książeczki jest brak ten wypełnić w sposób najbardziej dostępny i praktyczny. Wyjaśnienie zasadnicze dotyczące dźwięków używanych spółgłosek i samogłosek, znaczenia pojedynczych wyrazów i zdań w życiu codziennem nieustannie spotykanych — oto treść jej całkowita. Pragniemy w najzwęższej formie dać najwięcej materiału informacyjnego i uczynić ją przez to jaknajprzystępniejszą dla ogółu czytelników. Pragniemy wydawnictwem tem uczynić zapoczątkowanie wydawnictw dalszych, które, jak każda praca, dążąca do gruntownego i systematycznego objęcia całości, winna być ścisłą i wyczerpującą. Pole leżące długo odłogiem wymaga troskliwej uprawy, i język litewski, ażeby mu wrócić jego żywotność i giętkość, ażeby go uczynić w życiu codziennem i literackiem tem, czem istotnie być powinien, wymaga poważnego nakładu pracy i poważnych usiłowań, Czy zadaniu temu podołamy, czas pokaże. W każdym razie kładziemy pierwszą skromną cegiełkę w nadziei, iż znaczenie jej przyniesie choć część tego pożytku, do którego osiągnięcia dążymy.

ALFABET LITEWSKI I WYMOWA.

Litwini przyjęli alfabet łaciński z pewnemi jednakże zmianami, wprowadzonymi w celu dokładniejszego wyrażenia dźwięków języka litewskiego. Zachodzą więc pewne różnice pomiędzy alfabetem polskim a litewskim. Różnice te są następujące:

Polskie **a**, **e**, jako nosowe (*on*, *en*), **ó** (jako *u*), **rz** (jako *ż* lub *sz*), a także zmiękzone **ć**, **ń**, **ś**, **ź**, w alfabecie litewskim nie używają się wcale.

ą, **ę**, **į**, **ų** wymawiają się jak **a**, **ia**, **i**, **u** długie, o dźwięku nieco nosowym. W środku wyrazów samogłoski te są rzadko używane, najczęściej zaś stanowią końcówkę przypadku IV l. p., lub końcówkę przyp. II l. m. (**ų**).

np. *dārba* (czytaj *darbau*) robotę; *gatvę* (*gatviau*) ulicę; *į dangų* (*i danguu*) w niebo; *brólių* (*broлуу*) braci.

ē — wymawia się zupełnie jak niemieckie *ee* w wyrazie *Thee*, np. *tėvas* (*theewas*) ojciec, *duktė* (*dukthee*) córka.

o — prawie jak *ia*, np. *gerai* (*giaraj*) dobrze, *kepūrė* (*kiapuree*) czapka. Jedyne po *i* brzmi jak polskie *e*, np. *dienā* (*diena*) dzień.

y — jak *i* długie, zazwyczaj z akcentem np. *vyras* (*vīras*) mężczyzna, *kambarys* (*kambariis*) pokój.

j — używa się tylko przed samogłoskami na początku wyrazu lub sylaby, a także w skróconej końcówce, np. *Vilniuje*, *Vilniuj*—w Wilnie.

l — przed *a*, *o*, *u* wymawia się jak *ł*, chociażby te samogłoski następowały niebezpośrednio po *l*, np. *lāpas* (*tapas*) liść, *lōva* (*loua*) łóżko, *šaltas* (*szaltas*) zimny, *bālnas* (*batnas*) siodło.

przed *i*, *y*, *e*— jak *l*, np. *liga*—choroba, *lytūs* (*liitus*) deszcz, *pelė* (*pialee*) mysz, *šaltis* (*szaltis*) mróz.

š — jak *sz*, np. *šuo* (*szuo*) pies, *pušis* (*puszis*) sosna.

č — jak *cz*, np. *čionai* (*czionaj*) tutaj, *tuščias* (*tuszczias*) pusty.

ū — jak *u* długie, np. *rūšis* (*ruuszis*) gatunek, *ūžia* (*uuzia*) szumi.

v — jak *w*, np. *vakaras* (*wakaras*) wieczór.

Reszta alfabetu, t. j. *a*, *b*, *c*, *d*, *f*, *g*, *h*, *ch*, *i*, *k*, *m*, *n*, *o*, *p*, *r*, *s*, *t*, *u*, *z*, *ž*. w zupełności odpowiada alfabetowi polskiemu, tak że po zapamiętaniu powyższych kilku uwag, czytanie po litewsku dla polaka nie przedstawi żadnej trudności. Dla ułatwienia akcentowania podajemy je na każdym wyrazie, oznaczając długą samogłoskę znakiem *˘* (długi akcent), krótką zaś znakiem *˙* (krótki akcent), np. *Diėvas*—Bóg, *dangūs*—niebo.

Liczby

S k a i t l i a i

Wymowa—Istarimas

$\frac{1}{4}$	ketvirtá dalis	kiatwirta dalis
$\frac{1}{2}$	pūsé	pusee
1	viénas—a (jeden—a) *)	wienas, wiena
2	du, dvi (dwa, dwie)	du, dwi
3	tris	trils
4	keturi	kiáturi
5	penki	piánki
6	šeši	sziaszi
7	septyni	siaptiini
8	aštuoni	asztuoni
9	devyni	djawiini
10	dešimtis	diaszimtis
11	vienuolika	wienuolika
12	dvylika	dwiilika
13	trylika	triilika
14	keturiólika	kiáturiólika
15	penkiólika	piankiolika
16	šešiólika	szlasziolika
17	septiniólika	siaptiniolika
18	aštuoniólika	asztuoniolika
19	deviniólika	djawiiniolika
20	dvidešimts	dwidiaszimts
21	dvidešimts viénas	dwidiaszimts wienas
30	trisdešimts	trisdiaszimts
40	keturesdešimts	kiáturiasdriaszimts
50	penkesdešimts	piankiasdiaszimts
60	šesdesdešimts	sziasziasdiaszimts
70	septynesdešimts	siaptiinasdiaszimts
80	aštuónesdešimts	asztuoniasdiaszimts
90	devynesdešimts	djawiiniasdiaszimts
100	šimtas	szimtas
101	šimtas viénas	szimtas wienas
150	šimtas penkesdešimts, pu- santro šimto	szimtas piankiasdiaszimts, pusantro szimto
200	du šimtu	du szimtu
1000	tūkstantis	tukstantis
2000	du tūkstanėiu	du tukstancziu
1000000	milijónas	milijonas

*) W litowskiej gramatyce są tylko dwa rodzaje: męski i żeński.

Pieniądże

grosz
kopiejka
trzy grosze
dwie kopiejki
trzy kopiejki
pięć kop. dziesiątka
7½ kop.
10 kopiejek
złoty
18 kop.
20 kopiejek, czter-
dziesiątka
25 kop., 50 groszy
50 kopiejek, półrubla
rubel
talar, 90 kop.

Pinigai

skatikas
kapeikà
dvilėkis
dvi kapeiki
trečiokas
penkgrašis, dešimtukas
ašminis
dešimts kapėikų
auksinas
tįmpa
dvidešimts kapėikų,
keturdešimtis
ponkdešimtis
pūsrublis
rūblis, muštėnis
dōrelis

Pinigaj

skatikas
kapiajka
dwilakis
dwi kapiajki
triacziokas
piankgraszis, diaszimtukas
aszminis
diaszimts kapiajku
auksinas
timpa
dwideszimts kapiajku,
kiaturdiaszimtis
piankdeszimtis
pusrublis
rublis, musztinis
dorialis

Dni tygodnia

Niedziela
Poniedziałek
Wtorek
Środa
Czwartek
Piątek
Sobota

Savaitės dienos

Nedėlia
Pānedėlis
Utārninkas
Seredā
Ketvėrgas
Pėtnyčia
Subatā

Sawajtees dienos

Niadeela
Paniadeelis
Utarninkas
Siariada
Kiatwiargas
Poetniiczia
Subata

Miesiące

Styczeń
Luty
Marzec
Kwiecień
Maj
Czerwiec
Lipiec
Sierpień
Wrzesień
Październik
Listopad
Grudzień

Mėnesiai

Sāusis
Vasāris
Kōvas
Balāndis
Gegužis
Biržėlis
Liepos mėnuo
Rugpjūtis
Rugsėjis
Spālis
Lapkritys
Gruodis

Meeniasiaj

Sausis
Wasaris
Kowas
Bałandis
Giagużis
Biržialis
Liepos meenuo
Rugpjuutis
Rugseejis
Spalis
Łapkrtiis
Gruodis

Pory roku

Mētų dālis

Miatu daliis

Wiosna
Lato
Jesieñ
Zima

Pavāsaris
Vāsara
Ruduò
Žiemā

Pawasaris
Wasara
Ruduo
Žiema

Rodzina

Šeimyna

Szejmiina

Dziadek
Babka
Ojciec
Matka
Syn
Córka
Wnuk
Wnuczka
Ojczym
Macocho
Pasierb
Pasierbica
Brat
Siostra

Stryjeczny, ciotoczny
brat

Stryjeczna, ciotoczna
siostra

Stryj, wuj
Stryjenka, wujenka
Ciotka
Mąż ciotki
Synowa
Zięć
Krewny

Tėvukas
Močiūtė
Tėvas
Mótina
Sūnūs
Duktė
Anūkas
Anūkė
Patėvis
Pamótė (Móćeka)
Pósūnis
Pódukra
Brólis
Sesuò

Pūsbrolis

Pūseseřė

Dėde
Dėdionė
Tetā
Totėnas
Martī
Žėntas
Giminė

Tewukas
Mocziuthee
Theewas
Motina
Suunus
Dukthee
Anunkas
Anuukee
Patheewis
Pamotee (Mocziaka)
Posuunis
Podukra
Brolis
Siasuo
Pusbrolis

Pusiasiaree

Deedec
Deedienee
Tiata
Tiatcenas
Martī
Žiantas
Giminee

SPOTKANIE.

Niech będzie pochwalony Je-
zus Chrystus!

Na wieki wieków. Amen.

Dobry poranek!

Dzień dobry!

Dobry wieczór!

Ja nie rozumiem po litewsku.

Kto z was *) (z państwa. pa-
nów) rozumie

po polsku?

po rosyjsku?

po niemiecku?

po francusku?

Żaden z nas nie rozumie.

A czy pan wcale nie umie po
litewsku?

Niewiele, ledwie mogę rozmó-
wić się.

Mam nadzieję, że wkrótce na-
uczę się.

Zkąd pan przybył do nas?

Z Warszawy, z Wilna.

Dlaczego się pan nie nauczył,
jadąc w nasze strony?

Nie miałem od kogo; z książek
nauczyć się trudno.

Jak pan pomieszka między
nami—prędko się nauczy.

Wątpię, litewska mowa jest
bardzo trudna.

Trudna tylko z początku.

SUSITIKIMAS.

Tegul bus pagarbintas Jezus
Kristus!

Ant amžių amžinuju. Amen.

Lābas rýtas!

Lāba diēn!

Lābas vākaras!

Aš nesuprantu lietuviškai.

Kas iš jūsų supranta

lenkiškai?

gudiškai, rusiškai?

vokiškai?

prancūziškai?

Nė viens iš mūsų nesupranta.

O tāmsta ar visai nemoki lie-
tūviškai?

Nekiék, vóstik susišnekėti ga-
liu.

Tikiuósi kád neužilgo išmók-
siu.

Iš kūr tāmsta atvykai pās mūs?

Iš Vársavos, iš Vílniaus.

Delkó tāmsta neišmókai, va-
žiuódamas į mūsų kráštą?

Neturėjau nuo ko; iš knýgų
sunku išmókti.

Kaip pagyvesite tarp mūsų—
greit išmóksite.

Abejójū, lietuviška kalbā la-
bai sunki.

Sunki tik pradėjus.

*) Grzeczność litwini wyrażają w II osobie liczby mn. *Jus*—wy, lub też w II os. l. p. z dodaniem *Tāmsta* (*tamista*)— pan, pani.

Przepraszam, ale co pan za je-
den, jakiej narodowości?

Ja jestem

polak,
rosjanin,
niemiec,
francuz,
turek,
anglik.

Dovanokite, bët kàs támsta
per viënas, kokiós tautós?

Aš esù

lénkas,
gùdas, rùsas,
vokietýs,
prancūzas,
tùrkus,
ànglas.

Czy pan dawno na Litwie?

Dopiero tydzieñ, miesiãc, rok.

To jeszcze niedawno.

Ar seniãi támsta Lietuvojè?

Da tiktãi sąvaitè, (nedèlia)
mënësis, mëtai.

Tãi dã neseniai.

II.

Jak się macie (państwo, pan)?

Co u państwa słyhać (u was,
u pana)?

Nic nowego, wszystko po sta-
remu.

A u państwa (u was, u pana)?

Także nic dobrego.

Jak się panu powodzi?

Dziękuję, bardzo dobrze.

Jak się powodzi pańskim ro-
dzicom?

Nie szczególnie: ojciec ciągle
chory, a matka wszyst-
kiemu nie może wydołać.

Co porabia pański brat, siostra?

Brat jeszcze się uczy, a sio-
stra już wyszła za mąż.

Dowidzenia panu! pójdę do
domu.

Sveiki druti!

Kàs pàs jùs girdėti?

Niëko naujo, viskas po senovei!

O pàs jùs?

Tèipgi niëko gëro.

Kãip támstai sékasi (ëinasi,
klójasi)?

Ačiu, labãi gerai.

Kãip sékasi jùsų tėvams?

Nekãip: tėvas nuolatãi sërga,
o mótina neaprèpia visų
reikalų.

Kã vèikia jùsų brólis, sesuò?

Brólis dã mokslè, o sesuò jau
ištekéjo.

Sudiè, támsta! èisiu namón.

Niech pan zaczeka jeszcze
chwilkę, dokąd pan tak
się spieszy?

Za interesami.

Kiedy się zobaczymy?

Niezadługo.

Dzisiaj wieczorem.

Jutro rano.

Pojutrze.

Dobranoc!

Prosimy nas częściej odwie-
dzać.

Bądźcie zdrowi.

Czy długo pan zamierza w na-
szych stronach zamieszkać?

Teraz jeszcze nie wiem.

Jak się podoba panu Litwa?

Tak sobie.

Bardzo mi się podoba.

ZNAJOMOŚĆ.

Jutro u mnie będzie cała miej-
scowa inteligencja, przyjdź
pan także, poznajomicie się.

Będzie ksiądz proboszcz,

„ wikary (młody).

obywatel, dziedzic,

trzy wykształcone panny,

adwokat,

lekarz,

aptekarz,

dwaj nauczyciele i jeszcze

kilku moich przyjaciół.

Paláukite dá valandėlę, kūr
skūbinatės?

Sū reikalais.

Kadā pasimatysime?

Neužilgo.

Šėndien vakarė.

Rytój rýta.

Poryt.

Labánakt!

Atsilankykite mūs tankiaus.

Likite sveiki!

Ar ilgai támsta ketini gy-
vėnti mūsų kraštė?

Dabār dá nežinaū.

Ar patinka jums Lietuvà?

Nė šio, nė to.

Patinka man labai.

PAŽINTIS.

Rytój pas manė bus visi viė-
tiniai inteligėntai, atėlk ir
támsta, susipažysite.

Bus kūnigas klebónas,

„ jaunūkas (vika-

dvarponis, [ras),

tris mókytos merginos,

advokátas,

gýdytojas,

aptiėkorius,

du mokýtoju ir dá keli mào

bėičiūlei.

Bardzo mi jest przyjemnie
 poznać pana.
 Już dawno chciałem poznać
 pana.
 Szkoda, że wcześniej pana
 nie poznałem.
 Czy ze wszystkimi już się pan
 zapoznał?
 Nie znam się jeszcze z tamtą
 panią, panną.
 Ja pana poznajomię.
 Co to za jeden ten brunet?
 blondyn?
 To jest pan N., sławny pisarz.
 A kto jest ten z siwą brodą?
 To jest naczelnik N.
 To nasz rejent.
 Jak się nazywa tamten łysy?
 Zkąd się wziął ten staruszek?
 To jest mój sąsiad, kolonista.
 Co za jeden ten komik?
 To jest nasz geometra.
 Jakie jego nazwisko?
 Jak się panu podoba nasze to-
 warzystwo?
 Wszystkie osoby bardzo sym-
 patyczne.
 Wszyscy bardzo porządni ludzie.
 Cieszę się, że trafiłem w takie
 kółko.
 Będę się starał częściej spoty-
 kać się z panami, państwem.
 Już czas do domu.
 Niech pan odprowadzi panią,
 pannę N.

Labai miela mán pažinti
 támsta.
 Aš sù jumis jau seniái norė-
 jau susipažinti.
 Gaila kád aš támstos anksėiats
 nepažinau.
 Ar jau sù visais támsta susi-
 pažinai?
 Da nepasipažystu sù anà, po-
 nià, panelė.
 Aš támsta supažisiu.
 Kàs pėr viėnas tasai juodbru-
 vys? baltplaukis?
 Tai yra pónas N., garbingas
 rašėjas.
 O kàs tasai žilabarzdīs?
 Tai yra viršininkas N.
 Tai mūsų rejentas.
 Kaip vadinasi anàs plikīs?
 Iš kūr atsirado šitas senūkas?
 Tai mào kaimynas, viensėdis.
 Kàs pėr viėnas tās juokdarys?
 Tai mūsų matininkas.
 Kaip jójō pavardė?
 Kaip támstai patinka mūsų
 draugystė?
 Labai simpatiškos visos ūpa-
 tos.
 Visi labai šaťnus žmónes.
 Džiaugiũosiu patėkęs į tókį
 ratėlį.
 Stėngsiuosi tankiàus susitikti
 sù támstomis.
 Jau laikas namón.
 Palidėkite pónià, N., panelė.

Samej w nocy wracać, iść, jest nieprzyjemnie, niebezpiecznie.

Z przyjemnością!

Proszę oświadczyć ukłony odemnie swojej małżonce, rodzicom, całej rodzinie.

Vienai naktį grižti, eiti kokiū nedrašu.

Mielai!

Meldžiū duoti labas dienas savo moteriškei, tėvams, visai šeimynai.

U KSIĘDZA.

Chcę zakupić mszę św.

Cichą czy śpiewaną?

Na który dzień?

Ile będzie kosztować pogrzeb ze mszą i mową.

Przywieźliśmy dziecko do chrztu.

Jakie imię chcecie dać na chrzcie?

Chodźmy do kościoła.

Chciałbym odbyć spowiedź.

Ksiądz niema w domu. pojechał do chorego.

Nóriu užsipirkti mišias šventas. Skaitytas ar giedotas?

Ant katros dienos?

Kiek kaštuos palaidojimas su mišiomis ir pamoksliu.

Atvežeme kudiķį į krikštą.

Kokiū vardū norite apkrikštyti.

Einė į bažnyčią!

Norėčiau atlikti išpažintį.

Kūnigo nėra namie, išvažiavo pàs ligonį.

U LEKARZA.

Czy doktor jest w domu?

Niema, lecz zaraz wróci.

Kiedy bywa w domu?

Od 9 do 10 zrana, i od 3, 4 do 5, 6, 7 popołudniu.

Co panu, (pani, wam) dolega? co boli?

PAS GYDYTOJĄ.

Ar daktaras namiejė?

Nėra, bėt tuojaus griž.

Kadà buva namiejė?

Nuo devintós iki dešimtai išanksto (9—10) ir nuo trečios, ketvirtós iki penktai, šeštai, septintai po piet.

(3, 4—5. 6. 7).

Kàs jums kėnkia? ką skaūda?

Zaziębiłem się, mam febrę.

Oddawna mam ból głowy.

Ochryplęm, boli gardło,
Mało słyszę, szumi w uszach.

Mało widzę, oczy bolą.

Ząb boli, b. boli.

Przedni proszę zaplombować,
a trzonowy wyrwać.

Zaplombować można złotem,
srebrem, cementem.

Który ząb dziurawy?

Nie mogę nic jeść, mam żo-
łądek zepsuty.

Piersi bolą.

Wrzód, m. wrzód nabiera.

Kaszel spać nie daje.

W krzyżu, w boku kłuje.

Nie mogę chodzić, nogi opuchły.

Nogę zwichnąłem.

Czy aby nie będzie 1) ospa,
2) tyfus, 3) szkarlatyna, 4)
zapalenie płuc, 5) zapale-
nie kiszek, 6) obstrukcja,
7) biegunka.

Czy ta choroba zaraźliwa?

Zaraziłem się.

Dostałem kurczów żołądka.

Jak pić to lekarstwo? te kro-
ple?

Co godzinę,

raz, dwa, trzy razy dziennie,
po łyżeczce od herbaty, po
łyżce;

Nusišaldžiau, drugys manė
krėčia.

Nuo seniiai turiu skaudėjimą
galvos.

Užkimau, gėrkle skauda.

Mažai tegirdžiu, ausyse ūžia.

Mažai tematau, akis skauda.

Dantį skauda, gėlia.

Prišakinį meldžiu užpliombuoti,
o krūminį ištraukti.

Užpliombuoti galima su auksu,
su sidabru, cementu.

Katras dantis kiauras?

Nieko negaliu valgyti, pilvas
pagėdes.

Krutinę skauda.

Sopulys, (votis) šunmotė kija.

Kosulys miegoti neduoda.

Strėnas, šoną diėgia.

Nepaeinu, kójos sutino.

Koją išsisukaū.

Ar tiktai nebūs 1) rauplės,
2) šiltinė, 3) timai, 4) užde-
gimas plaučių, 5) uždegimas
žarnų, 6) prietvarius, 7)
kruinoji.

Ar ta ligā limpama?

Užsikrėciau.

Gūmbas užpuolė.

Kaip gėrti tuos vaistus? tuos
lašus?

Kas valanda,

sykj. dūsyk, trisyk per diėnā,
po arbatini šauksciukā, po
šaukštā;

po pół szklanki, po szklance;
po trzy, po pięć kropli;
po dziesięć, po. piętnaście
kropli
na łyżeczkę, na łyżkę wody.

Przed jedzeniem, czy po je-
dzeniu?

Naczczo.

Wszystko jedno.

Ja pana umieszczę w szpitalu.

Panu, pani dobrze byłoby po-
jechać do wód.

Proszę kąpać się codzień, raz
na tydzień.

Ile jestem winien za pomoc,
za całą kurację?

O CZASIE.

Czy pański zegarek dobrze
idzie?

Niech pan zobaczy która go-
dzina.

Punkt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9,
10, 11, 12.

Wpół do pierwszej, drugiej.
Kwadrans po drugiej, trzeciej.
Za pięć, dziesięć, dwadzieścia
minut będzie dwunasta.

Poranek, południe. wieczór,
noc, północ.

po pusę stiklo, po stiklą;
po tris, po penkis lašus;
po dešimts, po penkiólika
lašų
i saukstėli, i šaukštą van-
dėns.

Prieš vėlgi, ar po vėlgio?

Ant tuščios dušios.

Vistiėk.

Aš jūs patalpėsiu ligonbutije
(lazarietė).

Tamstai gerai būtų išvažiuoti
i šiltus vandenis.

Maudikitės kasdien, syki per
savaitę (nedėlią).

Kiek esu kaltas už pagėlbą,
už visą gydymą?

APIE LAIKĄ.

Ar jūsų laikrodis gerai eina?

Pažiurėkite kelintą valandą.

Lýgiai 1) pirmà, 2) antrà, 3)
trečià, 4) ketvirtà, 5) penk-
tà, 6) šeštà, 7) septintà, 8)
aštuontà, 9) devintà, 10) de-
šimtà, 11) vienuólikta, 12)
dvýlikta.

Pusė pirmós, antrós.

Bertainýs po dviėju, po triju.

Už penkių, dešimts, dvide-
šimts minútų bus dvýlikta.

Rýtas, vidúrdienis, vakaras
naktis, vidúrnaktis.

Biblioteka
Zw. Nar. Pol. w St. Zgrod. P. A.
Chicago, Ill.

Jeszcze wczesnie, już późno.
Zrana, w południe, z wieczora,
w północ.

Długie noce, krótkie dni.

W tym roku będzie wczesna
wiosna, suche lato, mokra
jesień, mroźna zima.

W zeszłym roku była późna
i zimna wiosna.

Cały rok ładny, nieszczególny.

Jeszcze cały miesiąc do 1) Bo-
żego Narodzenia, 2) Nowego
Roku. 3) Wielkiejnoocy, 4)
Zielonych Świąt. 5) Wszyst-
kich Świętych,

Dā ankstī, jau vēlu.

Īsrīto, vidūrdienyje, isvakaro,
vidūrnaktyje.

Ilgos diēnos, trūmpos naktis.

Šimēt būs ankstības pavāsa-
ris, sausā vāsara, šlāpias
ruduó, šaltā žiemā.

Pērnai būvo velības ir šaltas
pavāsaris.

Visī mētai gražus, nekóki.

Da visas mēnesis iki 1) Kalē-
dū, 2) Naujū mētū. 3) Ve-
līkū, 4) Sekminiū. 5) Visu
Šventū.

ŚNIADANIE.

Która godzina?

Ósma, dziewiąta, dziesiąta.

Jestem głodny, proszę dać co-
kolwiek zakąsić, zjeść.

Co będzie na śniadanie?

A co by pan życzył sobie?

Czy jest słodkie mleko, her-
bata, kawa?

Mleko i kawa już na stole, a
herbata jeszcze nie zagoto-
wała się.

Proszę dać chleba, bułki, sera
i masła!

Proszę dać szklankę herbaty.

Nie dajcie jeszcze cukru!

Ugotujcie dla mnie trzy jajka.

Na twardo, czy na miękko?

Wszystko jedno.

PUSRYČIAL.

Kelintā valandā?

Aštuntā, devintā, dešimtā.

Esū ālkanas, duókite kā nors
užkasti, suvālyti.

Kā duósite pūsryčiams?

O ko támsta gēistum?

Ar turite saldāus piēno, arbā-
tos, kavós?

Piēnas ir kavā jau ant stālo,
o arbatā da neūzvīrē.

Duókite duónos, ragaišio, sū-
rio ir sviēsto!

Duókite stiklą arbātos!

Da cukraus nēdavēte!

Īsvirkite man trīs kiaušiniūs.

Kietai ar minkštai?

Vistiék.

Chciałbym kawałek szynki.
Chłopcze przynieś sól z pie-
przem.

Może pan lubi jajecznicę?

Lubię bardzo jajecznicę z kin-
dziukiem *) lub kiełbasą.

Jeżeli jest, to proszę o kieli-
szek wódki.

N. przynieś butelkę piwa.

Co kosztuje butelka piwa?

Masz oto za fatygę.

OBIAD.

Dzisiaj późno będzie obiad.
proszę dać drugie śniadanie.

O której będzie obiad?

O dwunastej, pierwszej, drugiej.

Czy obiad już gotów?

Jeszcze nie zupełnie, ale za
chwilę będziemy mogli już
siadać do stołu.

A co dzisiaj będzie na obiad?

Rosół.

Barszcz, boćwina.

Kapuśniak.

Kartoflanka.

Czarnina.

Chłodnik.

Pieczeń wołowa.

„ cielęca.

„ barania.

Schab.

Prosię pieczone.

Norėčiau šmotėlį kūmpio.

Vaikūti, atnešk druskos su
pipirais.

Rāsi tāmsta mėgsti kiauši-
niėnę?

Mėgstu labāi kiaušiniėnę su
skilāndžiu arbā dešrā.

Jei tūrite—meldžiū duōti sti-
klėlį degtines.

N. parnešk butėlį alāus.

Kiek mōkama už butėlį alāus?

Te tau už turbācijā.

PIETŪS.

Šėndien vėlai bus pietūs, mel-
džiū duōti priėšpiečių.

Ant kelintōs bus pietūs?

Ant dvīliktos, pirmōs, antrōs.

Ar lšvirė jau pietūs?

Da nevisāi, bet už valandėlės
galėsimė jau sėsti už stalo.

O ką virėte šėndien pietūms?

Sriubā su jāutiena.

Bārščiai, batvīniai.

Kopūstai.

Bulviėnė.

Jukā.

Žalbārščiai.

Keptā jāutiena.

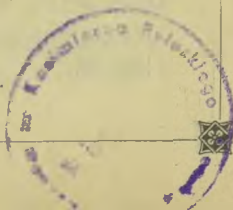
„ versienā.

„ avinėiena.

„ kiaulienā.

„ paršienā.

*) Kindziuk—skilāndis, rodzaj szynki w pęcherzu.

Gęś pieczona.

Kaczka „

Kura „

Kurczęta.

Ryba smażona.

Proszę o szklanę piwa, kieliszek wina.

A co będzie na deser?

Co pan najwięcej lubi.

Mamy różne konfitury, smaczne jabłka, słodkie gruszki, dojrzałe śliwki, a także dużo kupnych słodczy.

Jeżeli jest, to proszę dać filiżankę czarnej kawy.

Dziękuję za smaczny obiad.

Na zdrowie.

Niema za co.

Co przygotować na podwieczorek?

Podwieczorku dzisiaj niepotrzeba, późno był obiad.

Dzisiaj wcześniej będzie kolacja, proszę się nie spóźnić.

NA TARGU.

Jedźmy, chodźmy do miasta, na jarmark.

Co pan chce kupić, sprzedać?

Co pan ma na sprzedanie?

Mam konia, klacz, wołu, krowę,

kilka korcy żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, kartofli.

Keptą žąsieną.

„ antieną.

„ vištieną.

Visėiukai, gaidukai.

Kėptos žuvis.

Duókite stiklą alaus, stiklėli vėno.

O ką duosite užsigarduóti.

Ką támsta labiau mėgsti.

Tūrime visókių konfiturų, gardzių obuolių, saldzių grūsių, nunókusių bliumų (slyvų), o teipgi daug pirktų saldumėnų.

Jėigu tūríte — meldziū duóti kružikėli juodós kavós.

Ačiu už gardzius pietus.

Ant sveikátos. Sveiki vėlę.

Nėr už ką.

Ką pašapuóti pavakariams?

Pavakarių šėndien nerėik, vėlai pietávome.

Šėndien ankščiau bus vakariėnė, nepasivėlykite.

TURGUJE.

Vaziuókime, eimė i miestą, i turgų.

Ka nórite pirkti, parduóti?

Ka tūríte parduóti?

Turiū árklį, kumėlę, jáuti, kárvę,

kelis karėiūs rugių, kviečių, miėzių, avižų, žirnių, búlvių.

W którym miejscu jest rynek?
W samym środku miasta.
Gdzie jest koński targ?

Stargujmy tamtego konia.

Jak drogi ten kary, gniady,
kasztan, szpak.

Ile prosicie, żądacie za tę karą,
gniadą, kasztankę, szpakowatą?

100, 150, 200 rubli.

Ile opuścicie?

Ile pan proponuje, daje?

Proszę płacić pieniądze.

Jak drogi ten czarny, czerwony,
graniasty (wół)?

Jak droga ta czarna, czerwona,
graniasta (krowa)?

Ile lat ma ten byczek, jałoszka?

Dwulatek -ka, trzylatek -ka,

Po czemu żądacie (proście) za
korzec pszenicy?

Po 6, 7 rubli za warszawski.

Niech mi pan wskaże dobrego
krawca, szewca;

chcę obstałować ubranie,
kamasze, buty.

Może pan dostanie gotowe?

Ile będzie kosztować cały garnitur?

Drogo, tanio.

Oto zostawiam zadatek.

Kiedy będzie gotowe?

Kuriój vietoj rinkā?

Pačiam viduryjė miėsto.

Kur arklių turgus?

Paderėkime aną arklij.

Kaip brangūs tas juodis, bėris,
sártis, šimelis.

Kiek prašote, nórite už tą
juodąją, bėrają, sártąją,
šyvąją?

Šimtą, pusantro šimto, du
šimtų rublių.

Kiek nulėisite?

Kiek tāmsta siulai, duódi?

Mokėkite pinigų.

Kaip brangūs tas dvýlis, žális,
márgis?

Kaip brangi ta dvyłoji, žaloji,
margóji?

Kelių metų tas buliũkas, te-
lyčia?

Dveigýs—gė, treigýs—gė.

Po kiek prašote už kárti
kviečių?

Po šešis, septýnis rublius už
varšavinį.

Priródik man tāmstagerą siuvė-
ją (kriaũčių), kurpių (šiaũčių);
nóriu duót pasiũti drabužius,
kamasius, batus.

Rási tāmsta gáusi pasiũtus
(gátavus)?

Kiek kaštuos visà eilė?

Brangũ, pigũ.

Štai palieki ant ránkų.

Kadà bus gatavi?

II.

Proszę pani. przyszła ze wsi
kobieta. czy pani co kupi?
Spytaj się zkaąd ona i co ma
do sprzedania.

Zkaąd wy kobietko?

Co dobrego przynieśliście?

Mam 1) kopę świeżych jajek.
2) dwa sery, 3) garnek śmie-
tany, 4) garniec mleka i 5)
trzy funty masła.

Po czemu jajka?

Po trzy grosze.

Za drogo, dosyć będzie po ko-
piejce.

Niech się pani nie targuje,
taniej nie mogę.

Czy aby nie stare?

Proszę pani, ja nie jestem ży-
dówką. nie oszukam.

No dobrze, odliczcie dla mnie
pół kopy.

A ile chcecie za te dwa sery?

Po złotemu, po 40 gr., po 50
groszy.

Jak drogie masło?

Dlaczego takie drogie?

Zostawcie tymczasem funt, je-
żeli będzie dobre, drugi raz
wezmę więcej.

Smietany dzisiaj nie trzeba,
przynieście drugi raz.

Poniūte *). atėjo iš kaimo žmo-
nā, ar pirksite ką?

Paklausk iš kur ji ir ką turi
parduoti.

Iš kur jus žmonėle?

Ką gėro atnešėte?

Turiū 1) kãpã sviėzių kiauši-
nių. 2) du sūriu, 3) puodėli
grietinės (smetonos), 4) gôr-
ėių piėno ir 5) tris svarius
sviėsto.

Po kiek kiaušiniai?

Po dvilėki.

Perbrangū. gana bus po ka-
pėika.

Nesiderėkite, poniūte. pigiau
negaliū.

Ar tiktai ne seni?

Poniūte, aš ne židėlka — ne
apgāusiu.

Na gerai, atskaitykite man
pūskapi.

O kiek nōrite uđ tuodu sūriu?

Po āuksinã. po keturdešimtj.
penkdešimtj.

Kaip brangūs sviėstas?

Delkó toks brangūs?

Palikite tuomsyk svãrã, jeigu
bus gėras—kitasyk paĩmsiu
daugiau.

Grietinės (smetonos) šėndien
ne reik, atneškite kitasyk.

*) Zwroty: proszę pani, proszę pana, litwini zwykle zastępują jednym zdrobniałym wyrazem: poniūte—paniusiu, ponūli—panulku, panāite—panienko, ponāiti—paniczu.

Czy nie macie na sprzedanie kurczaków, kaczek, indyków, gęsi?

Po czemu teraz 1) kurczaki (kogutki), 2) kaczki, 3) indyki, 4) gęsi?

Mam całą sztukę chodników, płótna.

Dobrze, pokażcie, po czemu łokieć?

Po złotemu, po pół rubla.

PRZECHADZKA.

Ładna pogoda, chodźmy się przejść.

Piękna okolica.

W którą stronę pójdziemy?

Gdzie komu wygodniej.

Ja lubię łowić ryby (łow. na wędkę),
pójdę brzegiem rzeki.

Wy obaj (oboje) lubicie jagody, zbierać jagody,
idźcie do lasu.

Wy wszyscy lubicie kwiaty, idźcie na łąkę.

Ty zbieraj kwiaty, a ja będę pleść wianek.

Gdzie najbliżej do lasu?

Tamtą dróżką.

Najlepiej lubię poziomki i maliny, nie cierpię jagód czarnych.

Ar ne tūrīte parduóti viščiūkų, ánčių, kūrķų, žąsų?

Po kiek dabar 1) gaidūkai, 2) ántis, 3) kūrķos, 4) žąsis?

Turiū visą ritinį takų, áudekló.

Gerai, paródykite, po kiek mástas?

Po áuksina, po púsrublį.

PASIVAİKŠCIOJIMAS.

Gražūs óras, eimė pasivaiksčioti.

Daili apýgarda.

Į katrą púsę eisime?

Kur kam parankiáu.

Aš mėgstu žuváuti (meške-rióti),

ėisiu krantū úpės.

Júdu mėgstata *) vuògas, vuogaúti,

ėikita į mišką (į girią).

Jūs visi mėgstate žiédus, ėikite į lanką.

Tū rink žiédus, o aš pinsiu vainiką.

Kur arčiau į girią?

Anuò kėleliū.

Labjáusiai mėgstu zėmvuoges ir avietės, nekenčiū melýnių.

*) Deklinacje i konjugacje litewskie mają trzy liczby: pojedynczą, podwójną i mnogą.

Jakżesz ślicznie śpiewają pta- } Tai da dailiai čiulba paukš-
ki! } ciai!
Słuchajcie! } Klausykite!

II.

Zajdźmy do tego 1) gospodarza, } Užėikime pas šitą 1) ūkininką,
2) kolonisty napić się mleka. } 2) viensėdį atsigėrti piėno.
Czy gospodyni jest w domu? } Ar namiejė gaspadinė?
Chłopcze (dziewczynko) za- } Vaikūti (mergaitė) pašauk savo
wołaj swoją mamę. } mamą.
Czy sprzedacie nam mleka? } Ar parduosite mums piėno?
A jakiego państwo chcą mleka: } O kokió jus nórite piėno: sal-
słodkiego czy zsiadłego? } daus ar rūgusio?
Mam świeżo dojone. } Turiū kątik pomilžto.
To bardzo dobrze, proszę dać } Tai labai gerai, duokite du
dwie szklanki i kawałek } stiklū ir riekūtę duonos.
chleba.
Ile wam się należy za mleko? } Kiek jum priguli už piėną?
Co łaska. } Kiek jus valė.
Za dużo, proszę pani. } Perdauę, poniute.
Dziękuję ślicznie. } Ačiu labai gražiiai.
Chmurzy się, będzie deszcz, } Niūkiasi, būs lietaus, grįž-
wracajmy do domu. } kim namón.
Już pada deszcz, biegnijmy } Jau lija, bėkim namón.
do domu.
Szkoda, że nie wzięliśmy pa- } Gaila, kad nepasiėmėm skėcio.
rasola.
Suchej nitki nie zostanie. } Nė po nagū sausa neliks.

PODRÓŻ KOŃMI.

KELIÓNĖ ARKLI AIS.

Jutro 1) chcę, 2) muszę je- } Rytój aš 1) nóriū, 2) turiū
chać do Kowna. } važiuoti į Kauną.

- Za ile odwieziecie mnie do kolej?
 Kto najmie dla mnie furmankę?
 N... wyszukaj dla mnie furmankę.
 Kto mnie odwiezie do Wilna?
 Ile chcesz, (chcecie) za odwiezienie?
 Ile trzeba będzie zapłacić?
 Czy pan sam jeden pojedzie, czy kilku?
 Z żoną i rzeczami!
 Pół rubla, rubel, dwa ruble, trzy ruble.
 Za drogo, więcej nie dam jak półtora, półtrzecia rubla.
 Jedź prędzej, spóźnimy się.
 Jedź wolno.
 Stań (zatrzymaj się) i spytaj się o drogę.
 Bądźcie łaskawi wskazać nam drogę do Połongi.
 Ojczulku, 1) babciu, 2) gospodarzu, 3) chłopcze, 4) dzieweczko—czy dobrze jedziemy do X.?
 Nie, proszę pana, zbłądziliście, musicie wrócić nazad do rozstajnych dróg.
 Skręćcie w lewo, potem w prawo.
 Ta droga prowadzi prosto do Grodna, a tamta do Trok.
- Uż kiek nuvėsite manė iki geležinkelio?
 Kas man nusamdys vežimą?
 N... surask man vežimą!
 Kas manė pavežys iki Vilniui?
 Kiek nóri, (nórite) už nuvežimą?
 Kiek reiks užmokėti?
 Ar tãmsta vienas vaziuosi, ar keli?
 Su pačia ir daigtáis!
 Pusrublį, rúblį, du rúbliu, tris rubliùs.
 Perbrangù, daugiau neduòsiu kaip pusantro, pustrėcio rúbliaus.
 Vaziuòk greičiaus, pasivėlissime.
 Vaziuòk pamaži.
 Sustók ir pasiklausk kėlio.
 Susimildami paródykite mums kėlę į Palangą.
 Tėvuk, 1) móčiu, 2) gáspador, 3) vaikinuk, 4) mergužėle—ar męs gerai vaziuójame į X.?
 Ne, ponuli, paklydote, turite grįžti atgal iki kryžkelio.
 Pasukite į kairę, paskui į dešinę.
 Šitas kėlias eina tiesiók į Gárdiną, o anas į Trakiùs.

Jak się ta wieś nazywa?
 Czy jest tamten dwór?
 Księcia, hrabiego, pana N.
 Czy daleko jeszcze do miasta?
 Dwie mile.
 Już wieczór, jedź prędzej.
 Już zmierzcha się, dalej nie
 pojedziemy.
 Gdzie tu można przenocować?
 W karczmie, u gospodarza, u
 księdza, we dworze.

NOCLEG.

Czy pozwolicie (państwo, pan)
 przenocować?
 Czy nie mógłbym u was (pań-
 stwa) przenocować?
 Z przyjemnością przyjęliby-
 śmy, lecz niema gdzie.
 Zapłacę ile będzie potrzeba.
 Proszę pana do środka (do
 mieszkania).
 W tym pokoju może pan no-
 cować.
 Dziękuję bardzo!
 Marysiu, zapal światło.
 Jutro rano muszę wyjechać,
 kto mnie obudzi?
 Dobrze, ja pana obudzę o
 piątej, szóstej.
 Dobranoc!
 Niech pan wstaje, czas już
 jechać!
 Dzień dobry! jak się spało?
 Dziękuję, bardzo dobrze.

Kaip vadina šį kaimą?
 Kenò anàs dváras?
 Kunigáikščio, gráfo, póno N.
 Ar toli da miéostas?
 Dvi myli.
 Jau vakaras, važiuòk greičiaùs.
 Jau tэмста, toliáu nevažiuò-
 sime.
 Kamè čion gálima pėrnakvoti?
 Karčemojė, pas ūkininką, pas
 kùnigą, dvare.

NAKVYNĖ.

Ar priimsite į nakvynę?
 Ar negalėčiau aš pas jus
 pėrnakvoti?
 Mielai priimtumėme, bet nėr
 kur.
 Aš jums užmokėsiu kiek reiks.
 Meldžiù támstą į vidų.
 Šitam kambarėj gálite nak-
 vóti.
 Ačiu labài!
 Mariúk, uždėg žiburį!
 Rytój anksti aš turiù išva-
 žiuóti, kas manė prikėls?
 Gerài, aš támstą prikėlsiu
 pėnkta, šėšta.
 Labánakt!
 Kelk, támsta, jau laikas va-
 žiuóti!
 Labs ryts! kaip miegójote?
 Ačiu, labài gerài.

Chciałbym cokolwiek zakąsić.
 Zaraz będzie gotowe śniadanie.
 Ile należy się za nocleg?
 Gdzie mój woźnica?
 Zawołajcie, poproście mego
 woźnicę!
 Masz za furmankę, a oto na
 piwo.
 Bardzo pięknie panu dziękuję.
 Dowidzenia!

W TOWARZYSTWIE.

Jak się macie!
 Stęskniłem się do was.
 Proszę dalej.
 Pan się trochę spóźnił.
 Czy macie gości?
 Zeszło się kilku moich kole-
 gów.
 Dawno nie widzieliśmy się.
 Niech pan siada obok pana N.
 Co u pana słyhać dobrego?
 Nic dobrego, stara bieda.
 Dużo mam roboty, a mało
 korzyści.
 Gdzie się podziała reszta do-
 mowników?
 Żona z dziewczynkami wyszła
 na spacer.
 Synowie pojechali do brata.
 siostry.
 Kiedy wrócą?
 Czego pan taki smutny?
 Mam zmartwienie.
 Nieszczęście spotkało.

Norėčiau ką nors užkasti.
 Tuojaus išvirs pūsryčiai.
 Kiek priguli už nakvynę?
 Kur mano vežėjas?
 Pašaukite, pavadinkite mano
 vežėją!
 Te už vežimą, o štai ant
 alaus.
 Ačiu labai gražiiai tāmstai.
 Sudiė!

DRAUGISTEJĖ.

Sveiki givi!
 Išsilgau jusų.
 Meldžiū tolŷn.
 Tāmsta pasivėlinai trupūtį.
 Ar tūrėte svečių?
 Susėjo keli mano draugai.
 Seniiai nesimātėme.
 Sėskite šalė pōno N.
 Kas gėro pas jus girdėti?
 Niėko gėro, seni vargai.
 Daug turiū dārbo o mažai
 naudós.
 Kur dingo kiti namiškiai?
 Pati su mergaitėms išėjo
 pasiváikšėioti.
 Sūnus išvažiavo pas brólį,
 sėserį.
 Kadą griš?
 Ko tāmsta toks nuliūdes?
 Turiū rūpestį.
 Neláimė patiko.

Proszę zapalić papierosa.

Nie palę.

Napijmy się po kieliszku.

Dziękuję, nie piję.

A w karty pan gra?

Kart nie cierpię od dzieciństwa.

Pan się prędko wzbogaci, nie pali, nie pije, nie gra w karty.

Pieniądze wydaję na daleko pożyteczniejsze rzeczy.

Jak pan spędza czas bez papierosów i kart?

Czy się panu nie nudzi?

Nigdy; daleko przyjemniej dla mnie 1) poczytać sobie, 2) pośpiewać, 3) porozmawiać z pannami, 4) albo potańczyć.

Jakie pan prenumeruje pisma?

Dziennik „Wileńskie wiadomości“ i tygodnik „Czasopismo litewskie“.

Mam dzieła wszystkich sławnych pisarzy tutejszych i zagranicznych.

Czas byłoby się panu już ożenić.

Prawda, ale jeszcze nie mogę.

Nie mam utrzymania dla żony.

Ja panu wyswatam bogatą wdowę.

Dziękuję, mam już narzeczoną.

Życzę panu szczęśliwego

ożenku.

Meldžiu užsirukyti.

Aš nerukau.

Išsigerkim po stiklėli,

Ačiu, aš negeriu.

O kórtomis támsta loši?

Kórtų nekenčiu nuo mažens.

Támsta greit pralóbsi, nerukai, negeri, nelóši.

Aš piningus išleidžiu daug naudingesniems daigtams.

Kaip támsta praleidi laiką be rūkymo, ir kórtų?

Ar támstai nenobodu?

Niekadą; man daug mieliau 1) paskaityti šį tą, 2) padainuoti, 3) pasikalbėti su merginoms, 4) arba pašókti.

Kókius laikraščius parsisiųzdini támsta?

Diėnraštį „Vilniaus žiniās“ ir sąvaitinį „Lietuvių laikraštį“.

Turiu veiksmus visų garbingų rašėjų viėtinių ir užsienių.

Támistai jau laikas būtų apsi-vesti.

Tiesà, bet da negaliu.

Neturiu užlaikymo pačiai.

Aš támstai násle turtingą pripíršiu.

Ačiu, aš jau turiu sužiedótinę.

Linkių jums laimingo apsi-vedimo!

Chcę pożegnać się, czas już do domu.

1) Gdzie się pan tak śpieszy,
2) niech pan chwilkę zaczeka,
3) zaraz wróci mąż,
4) porozmawiacie chwilkę.

Dziękuję, dzisiaj nie mogę.

Drugi raz będę miał więcej czasu.

Dowidzenia!

Bądźcie zdrowi!

Prosimy odwiedzać nas częściej!

POLECENIA SŁUDZE.

Daj wody do umycia się, mydło i ręcznik.

Oczyść buty, kamasze.

Wyczyść ubranie.

Otwórz okiennice.

Zamknij drzwi.

Pościel łóżko.

Umyj okno -a.

Wytrzyj szczotką sufit i ściany.

Zamieć podłogę.

Umyj posadzkę.

Powycieraj kurz.

Wytrzep i rozłóż chodniki.

Postaw krzesła przy ścianie.

Posuń stół na środek pokoju.

Przynieś sobie drzewa, węgla, torfu.

Nóriu atsisvėikinti, laikas namón.

1) Kur teip skubinatės, 2) lūkterėkite trupūtį, 3) tuojauš sugriš pats, pati, 4) pasišnekėsite (pasikalbėsite) valandėlę.

Ačiu, šėndien negaliu.

Kitą sykį turėsiu daugiau laiko.

Sudie!

Likit sveiki!

Atlankykite tankiaūs mus!

PALIEPIMAI TARNAITEI.

Duók vandėns praustis, muilą ir abrusą.

Nuvalyk batūs, kamašūs.

Išvalyk drabužiūs.

Atidaryk langinỹčias.

Uždaryk duris.

Paklók lóvą.

Numažgók lángą -us.

Ištrik su šėpečiu lubás ir siėnas.

Iššluók áslą.

Išmazgók grindis.

Nušluðstyk dũlkes.

Išdũlkik ir patiesk takūs.

Pastatyk kedės pasiėnyje.

Pastumk stálą į vidurį kambario.

Atsinėšk málkų, ánglių, dũrų.

Napal w piecu.
Rozpal ogień w kuchni.

Zagotuj garnek wody, mleka.

Nastaw śniadanie, obiad, kolację.

Pomyj łyżki, szklanki, talerze, półmiski i miski.

Sprzątnij ze stołu.

Oczyść noże i widelce.

Przynieś funt 1) cukru, 2) chleba, 3) mąki, 4) soli, 5) kaszy, 6) mięsa i 7) 10 bułeczek.

Zawołaj dzieci.

Poproś gościa na śniadanie, obiad, kolację.

Biegnij po doktora: 1) zachorował, 2) zemdlął N.

Zobacz czy już 1) przyjechał, 2) przyszedł. 3) wrócił N.

Spytaj się czy jest w domu pan, pani R.

Pożycz sąsiadowi wózka.

Pożycz od sąsiada taczki.

Nakarm tego żebraka -czkę.

Nakarm konia, krowę.

Nakarm 1) kury, 2) kaczkę, 3) gęsi, 4) indyki, 5) perliczki, 6) gołębie.

Nakarm pieska, kotka -kę.

Pakūrķ krósnī (pēčiū).

Sukūrķ ūgnī viralinēje (kūknioj).

Užviryk puodēli vandēns, piēno.

Užkāisk pūsryčius, pietūs, vakariēņ.

Sumazgók šaukštus, stiklus, torielkās, pūsbludžius ir bliudus.

Nuvalyk stālā.

Nusveisk peilius ir šakutēs.

Parnēsk svārā 1) cukraus, 2) duonos, 3) miltu, 4) druskos, 5) kruopu, 6) mēsos ir 7) dēsimts bandūciū.

Pašauk vaiktus.

Pavadyk svēciā, viešniā *) ant pūsričiū, piētū, vakariēnēs.

Bēk daktaro: 1) apsīrgo, 2) apālpo (āpmirē) N.

Pažiurēk ar jau 1) parvažiāvo, 2) parējo, 3) sugrižo N.

Paklāusk ar namiejē ponas, poniā R.

Paskólink kaimýnui vežimēli.

Pasiskolink nuo kaimýno karkā.

Pavalgidyk tā ubagēli -ē.

Pašērk ārkli, kārve.

Paliásdyk 1) vištās, 2) āntis, 3) žāsis, 4) kūrkas, 5) pentērkas, 6) karveliūs.

Palākdyk šuniūkā, kačiūkā -ē.

*) Gość mężczyzna—svēcias, gość kobieta—viešnia.

SPIS RZECZY — TURINYS.

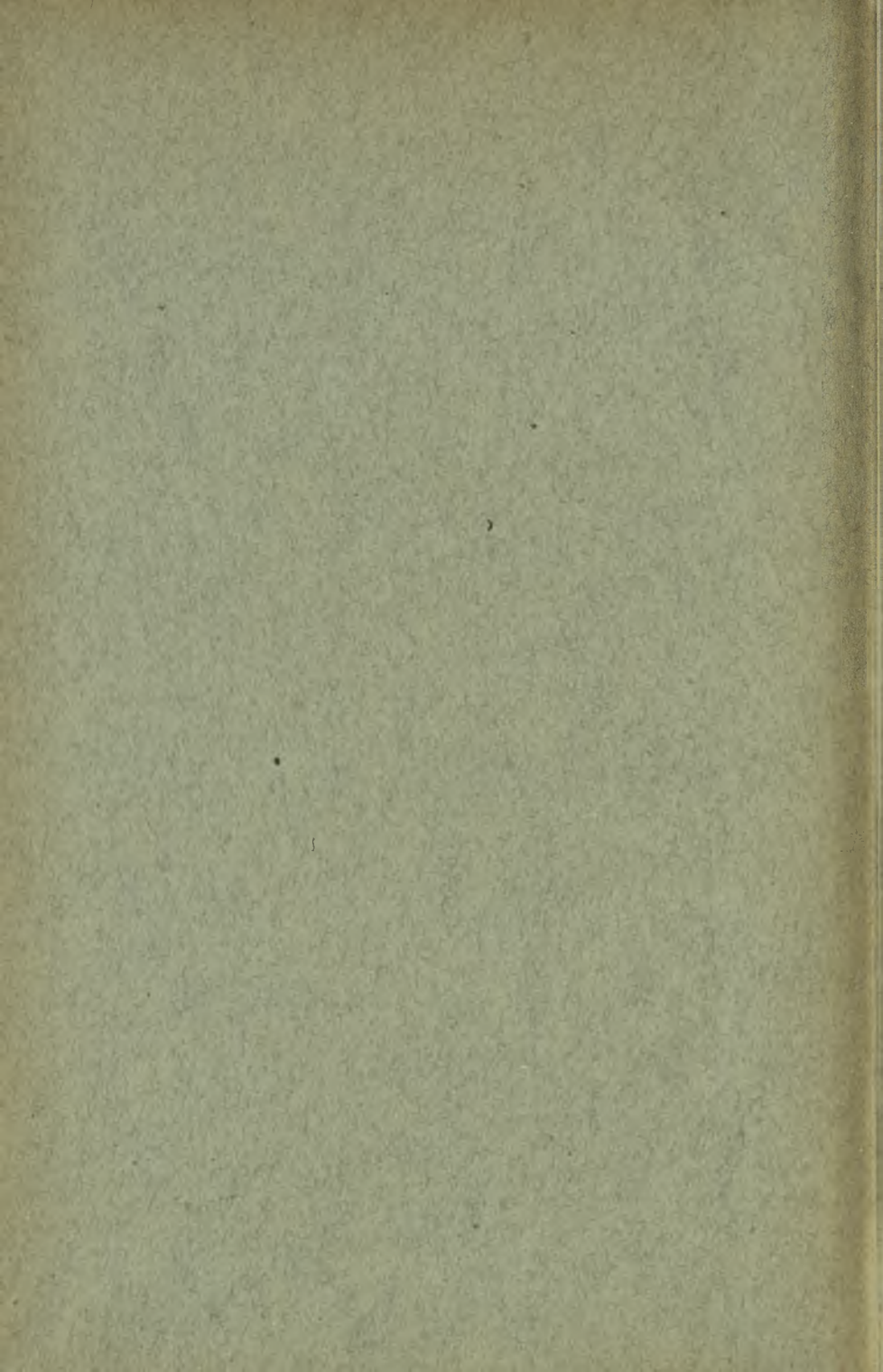
Strona — Puslapis

1.	Przedmowa. Prakalba.	
2.	Alfabet litewski i wymowa Lietuviška abėcėlė ir ištarmė	1
3.	Liczyby Skaitliai	2
4.	Pieniądze. Dni tygodnia. Miesiące Pinigai. Savaitės dienos. Mėnesiai	3
5.	Pory roku. Rodzina. Metų dalis. Šeimyna	4
6.	Spotkanie. Susitikimas.	5
7.	Znajomość. Pažintis	7
8.	U księdza Pas kunigą	9
9.	U lekarza Pas gydytoją	9
10.	O czasie Apie laiką	11
11.	Śniadanie Pusryčiai	12
12.	Obiad Pietūs	13
13.	Na targu Turguje	14
14.	Przechadzka Pasivaikščiojimas	17
15.	Podróż kołmi Kelionė arkliais	18
16.	Noceleg Nakvynė	20
17.	W towarzystwie Draugistėje	21
18.	Polecenia słudze Paliėpimai tarnaitėi	23

Biblioteka i Muzeum
Zw. Nar. Pol. w St. Zjed. P. A.
...Chicago, Ill...

4654

OLSZOWY I SPÓŁKA,
Zakład Introligatorski
814 MILWAUKEE AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS

